

te poštou z této stránky,

13. května do 18. května

Ponevadž zákon o náhradě nikdy nepochybil pracovat, poskytováním nejvíce, čeho nejvíce jsme obdrželi — a dnes tento obrovský závod jest schopen jíti do trhu se svým velkolepým kouzlem a nakupovací mocí a ve váš prospěch dostat láce žádoucího zboží v čase, kdy vysoké ceny, jimž nikdy nebylo v dějinách této země rovno.

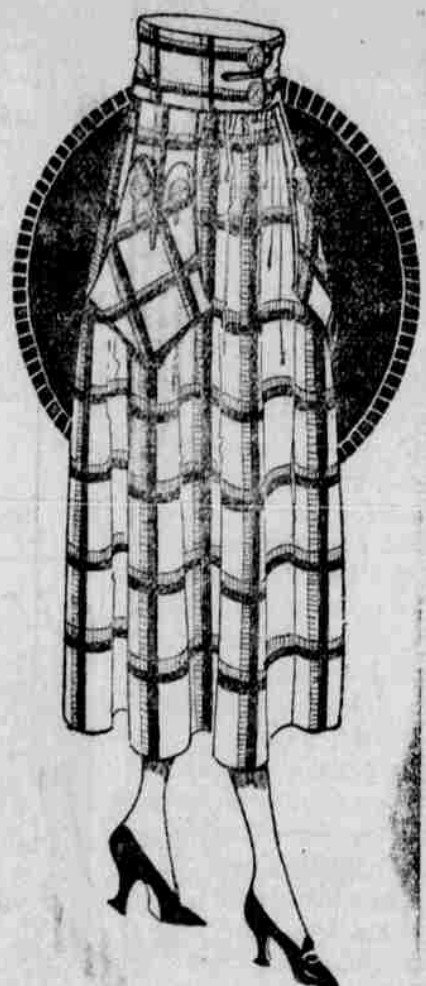
Nomo

THE MARK
GUARANTEED

Při hotovení látek používá se nejmodernějších method, především stálých barev, vzdorujících vyblednutí, dále podrobeny jsou tyto látky zvláštnímu srážecímu procesu, načež jsou sušeny ve zvlášť upravených sušících strojích.

Látky jsou po uhotovení zkoušeny textilními experty, a všechny, jež nevyhovují dle smluveného vzoru, jsou vráceny vyráběti.

VRÁTÍME VÁM PENÍZE, BUDE-LI TO VAŠE PŘÁNÍ.

Známka
na
každém
pásu.

K-309 Dobře šitá bílá prací sukně, zhotovená z "nesrážejícího se" Gabardinu dobré jakosti, novým způsobem všíte kapsy ozdobené bílými perlovými knoflíky, široký pás rovněž ozdobený perlovými knoflíky; všechny velikosti, zvláštní, za **\$5.95**

K-389 Neobyčejně elegantní prací sukně sportovního vzoru, zhotovená z "nesrážejícího se" Gabardinu, ze světlebarevné látky pěkných vzorků; neobyčejně hezká — kně s velkými vsutými kapsami, ozdobenými velkými bílými perlovými knoflíky, široký moderní pás rovněž ozdobený knoflíky. Jedna z neeleganternějších sukní sezony; zvláštní za **\$3.95**

K-389 Neobyčejně elegantní prací sukně sportovního vzoru, zhotovená z "nesrážejícího se" Gabardinu, ze světlebarevné látky pěkných vzorků; neobyčejně hezká — kně s velkými vsutými kapsami, ozdobenými velkými bílými perlovými knoflíky, široký moderní pás rovněž ozdobený knoflíky. Jedna z neeleganternějších sukní sezony; zvláštní za **\$8.50**

enské punčochy

Ženské jemné Lisie, zcela moderní, zesílené v chodidle, na patě i v prstech, podvazková obruba. Nepravdělné ze 75c **49c**
Ženské Fiber hedvábné punčochy, barevné, též černé a bílé, vosmás beze švu, dvojnásobné v patách a prstech a švu. Zvláštní při této objednávce **79c**
Ženské punčochy z čistě tkaného hedvábní, elegantně průbované, v odstínech jako botky, všech nejnovějších chodidel, paty i prsty; moderní a beze švu ..... **\$1.19** všech od 8 1/2 do 10.

Nový prodej mušelinového prádla

habízí úžasně nízké ceny

Historii této země a z té příčiny, protočta, již jsme při našem v nás prospěch v podobě nižších cen, nežli bychom mohli chodit hodnoty.
zhotovené z linterie látek velmi znamenité jakosti, skvostně vyšívány vložkami a okraji. Všemě stříhu plně velikosti
všemě stříhu plně velikosti, z hebké linterie, ozdobené rozličnými krásně zhotovené.

spodničky a envelope chemise. Šaty s vosmá cele vyšívány, jiné s krajkovými vložkami vlny; některé s kimonovými, nebo vsazenými rukávy na míru střižené.
set covers, ozdobené vložkami z krajek a vyšívání, vyšívány a z krajek medalliony, pečlivě některé jsou v předu i v zadu ozdobené; výmělní cenu.

set covers, ozdobené vyšíváními a krajkovými vložkami, některé s vyšíváními medalliony, stříhu zvláštnost za tuto cenu.

Dámské nové letní šaty

\$25.00

Příchodem léta šaty stanou se hlavní částí úboru a my máme takovou obdivuhodnou zásobu okouzlujících šatů, obzvláště za tuto cenu, \$25.00, pak že nám je možno podat vám kromobýčejnou hodnotu, do celá i v sezóně, kdy volkoobchodní ceny jsou téměř závratné.

VESMĚS NEJNOVĚJŠÍ NOVO-YORSKÉ MODY

a zhotovené a upravené nejlepšími způsoby. Zjistěte dostane se vám nejdokonalějšího vzoru a uspokojení jedním z těchto šatů.

K-201—Z hedvábné chiffon taffeta fešné šaty, připravené dle nedávno došlého modelu z Paříže. Povšimněte sobě původní a význačné široké mašle s šerpou. Vyznačuje se odlišnou barvou hedvábní, podobně i línce a mašlety.

Všeměs nejnovější odětiny.
Všechny velikosti pro slečny, 14 až 20 a pro dámy 36 až 44 v prsou ... **\$25.00**

is Stores

NEBRASKA

Pište si o vzorky pracích látek, hedvábní a látek na šaty.

Všeměs čerstvé, svěží a nové výrobky pro léto 1918, jež nám přišly z nejlepší východních továren. Ukážeme vám bohatý výběr tkanin všech žádoucích barev. Ochoťně zaslepte vzorky na požádání. Označte zřetelně barvu, jakou požadujete, při své objednávce.

veselém víru! — Tančit! Můj bože, tančit! Jaká to rozkoš!"
Ó, Milada byla skutečně velmi krásná! Dívaly jsme se na ni s nelibým obdivem, když tak hovořila.
Najednou Berta se vzhopila a dala nám krátké "dobrou noc", čemuž jsem se nedivila, neb jsem byla přesvědčena, že pohled na Miladu jest jí mukou.
Skutečně Berta neusnula dlouho do noci a ráno vstávala zasmušilá a nevrlá.
Po snídání usedla k svému šicímu stolu, ale nešla. Snažila se rozehráti husté ledové květy v okně. Konečně podařilo se jí udělati malý otvor pro své zvědavé oči. Ale v témž okamžiku zarahotila skříňka se šicím náčiním padající na podlahu a Berta vstala z lenošky. Byla neobyčejně bílá a dva vrhnutí zubů měla zatáté ve spodní ret tak úsilovně, že byl krvavě červený.
Po odchodu jejím vrhly jsme se Milada i já k oknu, poněvadž jsme tušily něco neobyčejného. Zatím uviděly jsme jen, že bylo protější okno zastřeno zelenou žaluzií a na té nalepena cedulka s čitelně napsaným:
"Na shledanou o plesu českých mediků!"
Od toho rána uplynuly dva dny. Okno zůstávalo neustále zastřeno a bílá cedulka s ním také nezmlkla. Pripadalo mně to, jako by každodenně měla připomínati Bertě i Miladě, že budou na plesu toužebně očekávány a že slova na cedulce napsaná mají je pronásledovati ve snu i v bdění, mají státi se jejich jedinou myšlenkou a vyplniti každý koutek jejich duše.
Avšak Berta se již k oknu nevrátila. Vyhýbala se mu důsledně a nechtěla je zauřít po celý den. Pouze večer zdálo se mi, že se u něho častěji pozastavuje, jako by něčemu naslouchala. Ale rájské melodie Bethovenovy nezachvívaly se jako jindy hvězdnatým večerem. Berta skutečně štítila se pohledu na okno sousedovo. Bála se té cedulky na protější žaluzii!
Za ty dva dny stala se s ní i jinak veliká změna. Byla málomluvná, bledá, rty mívala sekvěné, a malounké pte paní Lukaveové zůstávaly před ní netknuty. Její oči byly vpadlé a kolem nich rozložily se široké, tmavomodré stíny.
Při tom však stopovala hedvlé každé slovo Miladino a každý steh svađený, která Miladě pomáhala při její bálové toiletě. Sedávala nedaleko obou, dívaje se upřeně na stůl pokrytý stuhami, květinami, zlatem i atlasem a tvář její bledla a červenala se zase, jako by měla horečku.
Milada se smála, žertovala, časem bývala rozčulena i netrpělivá. Bylo jí vidět ve všech koutech pokoje zaměstnanou, poletovala v tem chaosu plesových příprav jako lehotunký motýl, jenž se byl dostal do oblíbeného záhonu květin. Ovívala se koketně vějířem, zdobila své krásné vlasy květinami, zkoušela valček, tričkovala, pokoušela nás a přece jsme se hučvat na ni nemohly.
Ale Berta! Můj bože, jak byla politování hodná! Zdálo se, že je tím hlukem, těmi přípravami, tím štěbetáním k zadušení stísněna; nemohla ani dýchat, ani mluvit, ani křičet a volat o pomoc proti křivdě, která se jí děje. Seděla ve své lenošce bezduchá, horečně pohrávaje si s vlastními prsty, bledá, zubožená, zoufalá. Nač mluvívala, ví jediné bůh, ale myšlenky její nebyly doazajista příjemné. Jednu chvíli sáhla jako mimovolně po krásném květu leknínovém, jenž na stole ležel, a prohlížela si jej mlčky. Pak pohlédla do zrcadla na svou hezkou uobleďlou tvář a bleskurychle přiblížila jej na okamžik ke svým plavým vlasům. Líce její se slabě zaprděly a kolem rtů zamihl se úsměv jako paprsek slunce mezi oblaky. Pak položila leknínový květ zase na předesele místo a zadívala se do prázdna. Dlouhou dobu tak seděla, neměje ani jediného tahu obličej. Náhle vstala a přistoupila svým potácivým, hrozně bledým krokem ke mně.
"Co myslíte," pravila trochu nejistě, "mohla bych jíti také do plesu?"
Měla jsem chvíli, jsouc skoro polekána její otázkou, a odpověděla jsem tomu nebolnému děvčeti, jak mi srdce kázalo.
"Ovšem, že můžete. Proč byste nemohla?"

Moje slova působila na ni jako zázrakem. Šla ihned porokovat s paní Lukaveovou o svém úmyslu. Byla to nyní opět Berta svěhlavá, rozhyčkaná a vášnivá. Zaleschla jsem z pokoje paní Lukaveové několik slov, která mne o tom přesvědčila. Její "chei!" bylo slyšeti až k nám a poznaly jsme z něho okamžitě, že netrpí odporu. Také skutečně za půl hodiny byla i s paní Lukaveovou připravena k nakupování a za dvě hodiny byly obě zase zpátky, přinášeje balík tretek bálových, který Berta před žasnoucím našim zrakem vítězně otevřela.
Co tu nádhery, co elegance! Těžký bledě modrý atlas, bledě modrý plýš, červené velké květy, krajky — ó, toť bylo celé bohatství! Bledě modrá barva slušela něžnému obličejí Bertině velmi dobře, o tom nebylo sporu; ale přece bylo nám vše divné, neobyčejné, skoro směšné — musím říci.
A šlo se teď u nás o překot. Přibyla ještě jedna svađená a obě o závod se snažily, aby je varův neminul.
I Berta oživila. Kulhala sem a tam, navěšovala na sebe stěré cetky, které zase odkládala, dívala se do zrcadla, debatovala se svađenou, bývala zamyšlena nad bazarem, a oči se jí zajiskřily, když zaslechla naše "nádherné", "rozkošné!" jež platilo její sukni nebo jejímu živůtku.
Na Miladu to nepůsobilo, poněvadž neměla smyslu pro nic jiného, než pro svou vlastní osobu, a poněvadž se jí zdály býti přípravy Bertiny skutečně komické. A šlo se pilně. Dohotoveny sukni i živůtky, našty květiny, přiměny už i také bílé a modré střevičky, bílé dlouhé rukavice, připraveny bílé batistové šátečky, koupeny mantily, vyhlédnuta frisura — ach, ty sladké starosti, ty starosti bezstarostného mládí! Vždyť za dva dni byl ples! Za dva dni! To znamená 48 hodin, které musí býti věnovány netrpělivému očekávání, mnohoslibnému snění, zářícím iluzím. Ach, jak nekonečně dlouhé jsou ty poslední dva dny, když všecko je už hotovo, — srdce nedočkavě tluče a noha jako by připravena k prvnímu skoku, jež povede do nebe.
Ráno v den plesu českých mediků nalezly jsme protější žaluzii vyhrnutou a v okně usmívající se tvář našeho souseda. Pozdravil uctivě Miladu, která náhodou u okna první se ocitla, a opětoval svůj pozdrav Bertě, která prudec Miladu odstrévil, zaujala své místo u okna v lenošce. Děkovala mu červecuajíc se a zrak její svítil jako drahokam v temnu. Mladý muž vytáhl cedulku se známým nápisem a ukazuje na ni, ptal se kývnutím hlavy Berty, jestli skutečně se může těšiti na shledanou.
Bertě slabě zbledly rty — ale přitakala.
Mladý muž zammul si ruce, jako by chtěl naznačiti své uspokojení, a zmužel od okna. Za malou chvíli se však vrátil v ruce maje několik překrásných pupat, jež ukázal Bertě a pak ošibil. Nemylmlil se, zpozorovala jsem slzu na dlouhé lesklé brvě Bertině.
Nastal večer. Nebe bylo plno hvězd, jako by schválně se bylo vyšňořilo svým svátečním šatem. Venku bylo příjemno a jaksi slavnostně ticho. Za to u nás, v našem pokoji! Oh! Toť byla bitva, toť byl chaos, toť bylo vzburčení. Pomáhaly jsme všechny, všechny jsme křičely. "Ztište se přece!" "Takový hluk!" "Prohň, nechte mne mluvit!" Každá z nás domnívala se totiž, že musí přispěti nějakou důležitou radou.
Teprve když byly zašněrovány živůtky, zapjaty rukavice, zavěšeny kolíery i náramky a šátečky polity růžovou vodou — nastalo utišení.
Berta, Milada a paní Lukaveová nechal se mlčky obdivovat a posuzovat.
Teprve nyní zpozorovala jsem také, že Berta je hrozně bledá a že ve své nádherné toiletě vypadá stokrát ubožší, než kdykoliv jindy. Bála se udělati krok, aby neprozradila svého neštěstí pod světlomodrou plesovou řízou, stála upjatě na jedné noze, zachycuje se po hlavě buď stolu nebo židle, vějíř se jí v rukou chvěl a oči její byly hluboko zapadlé. Dívala se na Miladu s čelem zachmuřeným, neobdělá jsem tomu nebolnému děvčeti, jak mi srdce kázalo.
"Vzpomínám si vždycky s nadšením, jak byla tenkrát Milada šel.

krásná. Všecko na ní bylo svůdné, okouzlující. Ach, oči nikdy nezapomenou! Na přímluvu nejvyšší a tak opojně oslňující! A její postava lehounký svižný krok! V zlatem vyšitém obleku svém dala jako bílý útvar oblako líbaný slunečním jasem.
A Berta křčila se vedle osměluje se udělati krok, pohyb, poněvadž by se bykotila na tu svou kratší nohárá byla, pokud stála, tak do schována pod šatem.
"Sedněte si ještě chvíli, ko," pravila paní Lukaveové, "jste velmi bledá. To musíme ještě aspoň půl hodiny čekat, protože povoz je nán až na půl osmou. Sed' jen!"
Vlastnoručně poponesla le k ní blíž, ale Berta prudec strčila.
"Nebudu sedět!" pravila ně.
"Jste pobouřena, utište takovému rozmaru —"
"Ach, ušetřte si laskavě, paní, výkladu. Či cheete upozorniti, že nejsem v náladě? Cítím to sama vel bře."
"Máte bezpochyby dětinské šlenky," pokračovala trpělivě se gardedána.
"Berta je dnes opravdu milým, pohněvaným dítětem smála se Milada, stojíc před dlem. Berta chtěla cosi o děti, avšak nestalo se tak. Jjíř vypadl jí z rukou a s třes dopadl na podlahu. Co to Oj, byl to skotačivý rej t ných zvuků, jen vřduchem zletěl jako tlupa okřídlených tančících za jasné, měsíčné dovidivém víru. Nejprve tak tiehouce, sladce, tak n koketně, pak pozvolna bou náruživěji, až konečně — ó sa — toho blaha! — z chaos dovidivých tónů prodral se jako smavé poupě ze svého šku a jásal v té noci tiehě až srdce usedalo a krev obí zářících vždy prudecji a pr volal, zpíval, skotačil. V Ani Milada mu neodolala. Je je gazelí nohy nechal se na hravých jeho vlnkách a po pokoji, jako by jim křídla narostla, jako by se ani pe nedotýkaly. Tvář Miladiné zanicením, oko se jiskřilo, r la pootevřené jako v sladké a tančila — tančila celou do neodolatelny valček, jenž plynul z houslí našeho kuče rytíře. Dívaly jsme se na to mohouce se ani vzpamatova skavě a Anna nadšeně tiesk rukou. A Berta?
Berta odkulhala svým vým krokem až k oknu a op o ně oběma rukama. Také o vala se na Miladu, také o slouchala houslím, které svůdné do víru tanečního v Ale tvář její byla ssnava zář mrtvolý a dechu nei prsou žádné! — Žádného šťastné stvoření! Co by byla za to, kdyby byla mohl nohou zachytit jediné temp ho valčíku!
Housle umlkly, Milada t svou planoucí líce vějířem a se zvonivým hlasem své p předehře.
"Nuže, mé dámy, pte pravila paní Lukaveová, vz důstojně hlavu. "Povoz je máme čas. Slečno Milad připravena? Slečno Berto "Nepřijdu nikam — neze se," zněla od okna odpověď la mrazivější, než venku ta vá noc.
"Jakže?"
"Nepřijdu nikam."
S hlavy Bertiny sletěl na hu červený květ rhododeu za ním následovaly náram brdělák i skvostná kytiče s "Ale slečno Berto — sleč to —"
"Ach, jděte jen, jděte př bych já tam dělala se svou jděte!"
Berta udělala několik k pak skácela se do lenošky. te již — jděte! Chei, abyste zvolala netrpělivě, když pa kaveová k ní přiskočila.
Chtěla jsem pověděti Be kolik srdečných slov, ale ho nepřipustila. Strhla nádhernou svou toiletu ja ná a vrhla sebou do postel važe hlavu do bělostných šel.